

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul actului normativ

LEGE privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2006 privind unele măsuri pentru facilitarea cooperării polițienești internaționale

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

2.1. Sursa prezentului act normativ	Inițiativă a Ministerului Afacerilor Interne, în aplicarea art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată.
2.2. Descrierea situației actuale	În contextul evoluției libertății de circulație a persoanelor, dar și al amplificării criminalității transfrontaliere, legislația europeană și cea română au pus la dispoziția autorităților de aplicare a legii din România (în special a Poliției Române și Poliției de Frontieră Române) o serie de instrumente juridice care să permită facilitarea cooperării internaționale, pe componenta cooperării polițienești în scopul prevenirii și combaterii infracțiunilor ori în domeniul ordinii și siguranței publice. Menționăm în acest sens, la nivelul legislației române, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2006 privind unele măsuri pentru facilitarea cooperării polițienești internaționale, republicată, iar la nivel european, cu titlu de exemplu, Decizia 2008/615/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere, Decizia 2008/616/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind punerea în aplicare a Deciziei 2008/615/JAI privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere, Decizia 2008/617/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind îmbunătățirea cooperării dintre unitățile speciale de intervenție ale statelor membre ale Uniunii Europene în situații de criză. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2006 are ca scop dezvoltarea cadrului legislativ și instituțional intern privind cooperarea polițienească internațională și se aplică activităților specifice de cooperare și asistență polițienească internațională, potrivit legislației naționale, tratatelor la care România este parte și instrumentelor juridice relevante ale Uniunii Europene. Conform prevederilor art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului

Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, „Ministerul Afacerilor Interne organizează, asigură și desfășoară relații de cooperare cu autoritățile specializate din alte state în domeniile sale de competență (...)”.

Totodată, în temeiul art. 63 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare, această instituție cooperează cu instituții similare din alte state și cu organisme internaționale de profil. Potrivit art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române, Poliția de Frontieră Română cooperează cu instituții similare din alte state și cu organisme internaționale de poliție în baza înțelegerilor la care România este parte.

De asemenea, au fost inițiate demersuri pentru întărirea cooperării polițienești inclusiv la nivel bilateral, exemple în acest sens fiind Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind colaborarea în domeniul prevenirii și combaterii criminalității transfrontaliere, semnat la Szeged la 21 octombrie 2008, ratificat prin Legea nr. 311/2009, precum și Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind cooperarea polițienească transfrontalieră în materie penală, semnat la Vidin la 19 mai 2009, ratificat prin Legea nr. 101/ 2010.

Prin urmare, din perspectiva tipurilor și formelor de cooperare polițienească internațională, considerăm că se impune adaptarea, de urgență, a activității autorităților române competente la noile realități și instrumente de cooperare existente în domeniu, promovate de Uniunea Europeană sau de alte state membre UE sau terțe. Astfel, este utilă de evaluat ca deziderat reglementarea cooperării autorităților competente române cu autorități din state membre ale Uniunii Europene sau din state terțe în scopul prevenirii, depistării, combaterii și investigării în comun a unor infracțiuni cu caracter transnațional prin intermediul instrumentului task-force (grup operativ) pentru gestionarea integrată a problemelor de natură infracțională, respectiv al unor unități de investigare a criminalității.

Prin definiție, conceptul de „task force” presupune organizarea unui grup de persoane, stabilit pe o durată determinată de timp, în vederea îndeplinirii unei anumite misiuni sau a realizării unui proiect specific, ce presupune o abordare multidisciplinară. Grupul poate include, în acest caz, reprezentanți ai autorităților de aplicare a legii competente din mai multe state, la constituirea sa fiind avute în vedere provocările specifice actualului context de securitate european și internațional, marcat de amenințări generate, printre altele, de activități de criminalitate organizată, trafic de droguri, atacuri cibernetice și agresiuni informaționale. Task-force-ul menține permanent legătura cu structurile relevante ale autorităților competente din statele participante, activitatea sa fiind susținută de unitățile cu profil tehnic, care au un rol deosebit de important în operarea diferitelor sisteme IT&C, necesare pentru valorificarea rapidă a datelor și informațiilor de interes, atât în plan intern și internațional, cât și în relația interinstituțională.

Facilitarea cooperării internaționale și dezvoltarea de noi modalități de cooperare de către statele membre ale Uniunii Europene este sprijinită și la nivelul acestei organizații, un exemplu în acest sens fiind Foaia de parcurs a Uniunii Europene pentru combaterea traficului de droguri și a criminalității organizate (foaie de parcurs) care evidențiază în mod concret că proliferarea la nivel mondial a rețelelor infracționale și interconectarea acestora au determinat Uniunea Europeană să caute urgent soluții cuprinzătoare dincolo de frontierele sale. În lupta împotriva traficului de droguri, se acordă prioritate cooperării cu țările și regiunile în care se află principalele rute de aprovizionare cu droguri și care sunt afectate în mod deosebit de efectele negative ale traficului de droguri. Este, de asemenea, esențială cooperarea cu parteneri-cheie care pot contribui la furnizarea de soluții. Acțiunea externă și parteneriatele Uniunii Europene sunt cuprinzătoare, axându-se atât pe prevenire, cât și pe lupta împotriva criminalității organizate.

În virtutea acestui document strategic, Uniunea Europeană ar trebui să îmbunătățească în continuare cooperarea în materie de aplicare a legii cu țările ale căror regimuri juridice naționale sunt utilizate în mod abuziv de infractori pentru a se ascunde sau pentru a-și ascunde activele. În plus, sub egida Strategiei „Global Gateway”¹, Uniunea Europeană va continua să investească în nevoile de infrastructură ale partenerilor, în special în eliminarea vulnerabilităților din centrele logistice prin inițiative specifice care sprijină, de asemenea, consolidarea securității și a tehnologiei.

Potrivit evaluărilor Uniunii Europene realizate în contextul elaborării Foi de parcurs, infractorii se adaptează rapid la noi oportunități de a obține profit. De asemenea, sunt foarte capabili să profite de interconectarea sporită a societăților și de progresele tehnologice. Împotriva acestui fenomen în continuă schimbare, eforturile Comisiei Europene, ale Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, ale Parlamentului European, ale Consiliului și ale agențiilor și organismelor UE s-au reunit în jurul unui set de acțiuni prioritare. Pentru a fi puse în aplicare, măsurile trebuie să fie implementate printr-o cooperare eficace în întreaga Uniune Europeană, prin colaborarea cu partenerii internaționali strategici și printr-un angajament politic ferm din partea tuturor părților implicate.

Această foaie de parcurs se axează pe mai multe domenii prioritare pentru acțiuni sporite, unul dintre acestea fiind destructurarea rețelelor infracționale de mare risc. În context, analiza din cuprinsul Foi de parcurs relevă că rețelele infracționale au evoluat rapid pentru a obține câștiguri financiare importante. Complexitatea și flexibilitatea tot mai mari ale peisajului infracțional fac ca anchetele privind criminalitatea organizată să fie deosebit de dificile, întrucât membrii unei rețele pot fi înlocuiți cu ușurință de alții atunci când sunt arestați.

Astfel cum se prevede în Strategia Uniunii Europene privind

¹ o nouă strategie europeană instituită de Comisia Europeană și Înalțul Reprezentant al UE care are drept scop să dezvolte legături inteligente, curate și sigure în sectorul digital, al energiei și al transporturilor și să consolideze sistemele de sănătate, educație și cercetare din întreaga lume.

criminalitatea organizată, pentru a aduce o schimbare reală în lupta împotriva criminalității organizate, rețelele infracționale trebuie destructurate ca atare. Pentru a face acest lucru, este nevoie de o mai bună imagine de ansamblu a informațiilor, de servicii specializate bine pregătite care dispun de instrumente adecvate, acțiuni eficace, specifice și coordonate ale autorităților de aplicare a legii și ale autorităților judiciare, precum și de un cadru juridic robust împotriva criminalității organizate, în temeiul căruia să se desfășoare activitățile.

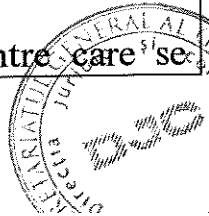
În concluzie, amploarea, gradul de complexitate și consecințele violente ale criminalității organizate au devenit o amenințare gravă la adresa securității Uniunii Europene. Pe măsură ce gradul de complexitate al metodelor rețelelor infracționale crește, răspunsul Uniunii Europene pentru destructurarea acestor rețele trebuie intensificat de urgență. Prin urmare, Foaia de parcurs a stabilit acțiunile-cheie necesare la nivelul Uniunii Europene pentru a intensifica lupta împotriva rețelelor infracționale de mare risc și a traficului de droguri. Activitățile privind punerea în aplicare integrală a strategiilor Uniunii Europene privind criminalitatea organizată și drogurile ar trebui să continue la viteză maximă și necesită, la nivel național, reconfigurarea și adaptarea formelor de cooperarea polițienească internațională. Comisia se angajează să pună în aplicare aceste acțiuni suplimentare în 2024 și 2025, în strânsă cooperare cu statele membre și cu agențiile și organisme Uniunii Europene.

În context, existența unor mecanisme de cooperare specifice task-force-urilor instituite în comun cu autoritățile competente din alte state, pe o cooperare solidă și eficace este esențială pentru a stimula măsurile naționale, precum și cooperarea la nivelul Uniunii Europene și la nivel internațional împotriva criminalității organizate și a traficului de droguri și pentru a proteja victimele acestor infracțiuni.

Din perspectiva relevanței și importanței acestei noi forme de cooperare polițienească internațională este important de evidențiat că necesitatea prevenirii și combaterii eficiente a criminalității într-o societate globală, complexă, în permanentă schimbare, impune integrarea abordării „task force” la nivelul acțiunii autorităților competente în domeniul prevenirii și combaterii criminalității organizate și traficului de droguri. Această abordare modernă introduce la nivel organizațional un nou mod de conducere și, implicit, de coordonare inter-instituțională, specific mediului organizațional internațional, care poate fi adoptat și la nivel intern în contextul unor noi forme de cooperare polițienească.

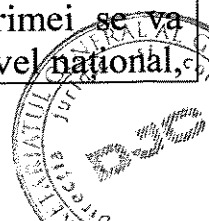
Cooperarea polițienească internațională va fi astfel modernizată din perspectiva instituirii unei noi modalități specifice unităților de investigare a criminalității, ce își va focaliza eforturile pe un set de priorități-cheie, iar rolul central pentru asigurarea unei comenzi focusate de tip „task force” va reveni autorităților competente în domeniu, respectiv Poliției Române și Poliției de Frontieră Române.

Avantajele abordării de tip „task force” sunt multiple, între care se

	evidențiază: viziune și proceduri unitare, multidisciplinaritate, eficacitate, flexibilitate în fața situațiilor nou apărute prin creșterea timpului de răspuns și a eficacității în rezolvarea problemei, corecția rapidă și permanentă a disfuncționalităților ș.a. Activitățile specialiștilor în domeniul prevenirii și combaterii criminalității organizate și traficului de droguri necesită adaptare și perfecționare continuă în acord cu evoluția problematicii în domeniul de competență. Fenomenul infracțional devine din ce în ce mai sofisticat, orientat spre infiltrarea a cât mai multor domenii de activitate, dar și a vieții cotidiene și obținerea de câștiguri ilicite substanțiale care să îi permită finanțarea în continuare. În consecință, combaterea criminalității organizate și a traficului de droguri reprezintă o prioritate pentru Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia. În context, este necesar să fie depuse eforturi comune pentru a combate amenințările cu care se confruntă societatea, motiv pentru care instituirea unor norme juridice aferente mecanismului de cooperare internațională prin intermediul unor unități de investigare a criminalității reprezintă o metodă adecvată în lupta împotriva criminalității organizate, în sistem integrat, care trebui adoptate de urgență.
2.3. Schimbări preconizate	Evoluția fenomenului criminalității impune luarea unor măsuri care să asigure cadrul juridic, capacitatea structurală și organizațională adecvate, fluxurile de lucru și garanțiile necesare unui răspuns instituțional imediat, eficient și eficace la solicitările partenerilor. Astfel că se impune actualizarea reglementării în domeniu prin introducerea unei noi forme de cooperare polițienească, și anume abilitarea Poliției Române și Poliției de Frontieră Române de a coopera, în mod direct, în baza unui document de cooperare, inclusiv prin schimb de date și informații operative, în cazuri determinate de existența unei investigații polițienești care impune asigurarea rapidității schimbului de date și informații operative sau a păstrării confidențialității acțiunilor desfășurate, cu autorități competente din state membre ale Uniunii Europene sau state terțe în scopul prevenirii, depistării, combaterii și investigării în comun a unor infracțiuni cu caracter transnațional, astfel cum acestea sunt reglementate în Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, prin constituirea unor unități de investigare a criminalității. Pentru constituirea acestor unități de investigare a criminalității ar putea fi necesară detașarea și delegarea personalului pe perioade suficient de lungi astfel încât să fie asigurată continuitatea activităților desfășurate. De asemenea, având în vedere specificitatea și sensibilitatea activităților desfășurate în cadrul unităților de investigare a criminalității care presupun un grad ridicat de cunoaștere a personalului, ar putea fi necesară desfășurarea unor proceduri de selecție care să presupună etape cum ar fi verificarea integrității personale, evaluarea comportamentului simulat, verificarea depunerii declarației de avere și de interese, precum și testarea prezenței în

	organism a drogurilor sau a substanțelor psihoactive interzise de lege. Luând în considerare faptul că, prin documentele de cooperare încheiate cu autorități din state membre sau state terțe, ar putea fi stabilite condiții precum cele de mai sus, dar și contextul expus anterior, se impune crearea cadrului normativ care să abilitze Poliția Română și Poliția de Frontieră Română să coopereze, în mod direct, și care să permită detașarea și delegarea personalului pe perioade mai lungi decât cele prevăzute în prezent, precum și posibilitatea realizării unor verificări amănunțite a personalului.
2.4. Alte informații	Situația extraordinară este justificată de contextul internațional complex, marcat de creșterea accentuată a infracționalității transnaționale, inclusiv, dar fără a se limita la, activități de criminalitate organizată, trafic de droguri, trafic de persoane, atacuri cibernetice agresive și agresiuni informaționale, făcând astfel imperios necesar ca autoritățile române competente, respectiv Poliția Română și Poliția de Frontieră Română, să dispună de un cadru legislativ adecvat care să permită o cooperare eficientă și directă cu structuri similare din alte state membre ale Uniunii Europene sau din state terțe. În acest sens, este de evidențiat că lacunele existente în legislația actuală sunt contraproductive pentru asigurarea ordinii și siguranței publice, precum și pentru protejarea cetățenilor români, în ansamblu. Situația de fapt relevă o serie de provocări cu care autoritățile române se confruntă zi de zi, iar infracționalitatea transnațională nu ține cont de frontiere și, adesea, implică rețele de criminalitate bine organizate care operează în mai multe jurisdicții simultan, acestea exploatând slăbiciunile colaborării internaționale, ca urmare a ritmului lent de adaptare a legislației naționale și internaționale. Întrucât rețelele de criminalitate organizată își dezvoltă capacități și tehnici specifice pentru a le utiliza în activități de încălcare a legii, inclusiv cu caracter transnațional, cu potențial de eludare a demersurilor întreprinse în mod profesionist de către autoritățile române de aplicare a legii, se impune luarea unor măsuri urgente și coordonate pentru a preveni astfel de intenții. În absența unui mecanism rapid de intervenție și a unui cadru formalizat de cooperare, resursele autorităților române competente, în special ale Poliției Române și Poliției de Frontieră Române, riscă să se dilueze, făcându-le ineficiente sau insuficient adaptate la noile evoluții în domeniul cooperării polițienești internaționale, cu riscuri și vulnerabilități în combaterea acestor amenințărilor generate de criminalitatea organizată. Fără o reglementare legislativă care să permită înființarea unor unități de investigare a criminalității ce pot opera în colaborare directă cu structurile similare din alte state membre ale Uniunii Europene sau din state terțe, România poate fi lipsită de instrumentele adecvate și adaptate noilor nevoi în contextul măsurilor întreprinsă în lupta împotriva criminalității organizate transnaționale. În situația în care astfel de instrumente de cooperare nu se pot pune în aplicare, eficiența activităților de prevenire și combatere a crimei se va diminua considerabil, ceea ce va genera efecte negative atât la nivel național,

cât și pe plan regional, pe lângă repercusiunile asupra siguranței cetățenilor, lipsa acestui mecanism legislativ putând conduce la izolare din punct de vedere operațional, spre dezavantajul activităților desfășurate de Poliția Română și de Poliția de Frontieră Română în cadrul mecanismelor de cooperare regionale, precum și în cadrul organizațiilor internaționale.

În contextul actual al mobilității crescute a persoanelor și a bunurilor, precum și al interconectivității globalizate, este esențial ca autoritățile române de aplicare a legii, în special Poliția Română și Poliția de Frontieră Română, să dispună de instrumentele necesare pentru a răspunde rapid și eficient.

Astfel de mecanisme de cooperare formalizate vor permite o abordare coordonată și integrată în lupta împotriva criminalității transnaționale, facilitând astfel schimbul rapid de informații, resurse și, nu în ultimul rând, expertiză între entitățile implicate în procesul de asigurare a ordinii și siguranței publice.

Această măsură va contribui la îndeplinirea obiectivelor strategice naționale și internaționale în domeniul cooperării polițienești și al dezvoltării de capacități de intervenție standardizate cu autoritățile similare de aplicare a legii din alte state membre ale Uniunii Europene sau din state terțe.

Neluarea unor măsuri urgente, cu caracter excepțional, în acest domeniu ar putea lipsi autoritățile competente de instrumente adecvate din perspectiva mecanismelor de cooperare polițienească internațională.

O astfel de inițiativă de reglementare nu va permite doar îmbunătățirea impactului măsurilor de prevenire, ci va contribui și la întărirea poziției României în context regional și internațional.

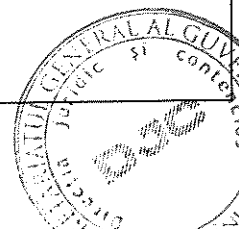
În acest context, este necesară și urgentă completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2006, în vederea instituirii unui nou mecanism de cooperare polițienească internațională, sub forma posibilității constituirii unor unități de investigare a criminalității, demers care trebuie să fie realizat prin intermediul unei ordonanțe de urgență întrucât metoda devine o necesitate stringentă pentru asigurarea protecției cetățenilor români și pentru a răspunde în mod eficient amenințărilor tot mai complexe și diversificate ale criminalității transnaționale.

Ignorarea unei asemenea soluții de reglementare urgente ar putea avea consecințe grave, nu doar pentru asigurarea la nivel ridicat a ordinii și siguranței publice, ci și pentru stabilitatea regională și internațională, afectând percepția României ca partener de încredere pe scena globală.

În considerarea celor mai sus precizate, din perspectiva exigențelor art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată, motivarea urgenței și a situației extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată este generată de necesitatea îmbunătățirii mecanismelor de cooperare polițienească și adaptarea acestora la noi instrumente în domeniu utilizate în alte state.

În egală măsură, promovarea și adoptarea unei legi privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2006 implică o procedură îndelungată, soluție juridică ce presupune ca, pe tot parcursul procesului

	normal de legiferare, mecanismele de cooperare polițienească să nu fie adaptate noilor nevoi, cu posibile consecințe în planul activităților derulate cu autoritățile de aplicare a legii din alte state. Se impune adoptarea acestei ordonanțe de urgență pentru a asigura dezvoltarea unor mecanisme noi de cooperare polițienească internațională, demersul urmând a asigura, printr-o legislație adaptată, un răspuns ferm și coordonat la provocările actuale ale infracționalității transnaționale. Ținând seama că elementele anterior menționate constituie premisele unei situații urgente și extraordinare care impune adoptarea de măsuri imediate în vederea stabilirii cadrului normativ adecvat, neadoptarea acestor măsuri cu celeritate poate avea consecințe negative asupra capacității autorităților române de aplicare a legii de cooperare cu autorități similare din alte state pe baza unor instrumente pe care acestea din urmă le utilizează în activitățile proprii, precum și asupra interesului public, reglementarea operativă neputându-se realiza pe calea procedurii obișnuite de legiferare ce presupune un orizont de timp îndelungat. Urgența acestui act normativ devine evidentă nu doar prin prisma celor enunțate mai sus, dar și în contextul angajamentelor internaționale asumate de România, situație în care în vederea îndeplinirii acestor obligații, este vital să existe un cadru legislativ care să sprijine cooperarea internațională în domeniul polițienesc. Aspectele vizate constituie o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă, extraordinară, independentă de voința Guvernului, care pune în pericol interesul public și a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de măsuri imediate prin ordonanță de urgență, în consecință. În cazul în care nu sunt acceptate măsurile propuse, nu se pot asigura punerea în aplicare în mod eficient și cu celeritate a demersurilor de eficientizare și dezvoltare a instrumentelor de cooperare ale Poliției Române și ale Poliției de Frontieră Române, precum și îndeplinirea principalului rol al Guvernului de a asigura cadrul juridic necesar instituțiilor publice implicate în asigurarea ordinii și siguranței publice și a luptei împotriva criminalității organizate transnaționale, cu urmări directe asupra cetățenilor, elemente care vizează interesul public general și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare impune adoptarea unor măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență.
	<i>Secțiunea a 3-a</i> <i>Impactul socio-economic</i>
3.1. Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

intrării în vigoare a actului normativ	
3.2. Impactul social	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
3.3. Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
3.4. Impactul macroeconomic	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
3.4.1. Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
3.4.2. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
3.5. Impactul asupra mediului de afaceri	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
3.6. Impactul asupra mediului înconjurător	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
3.7. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

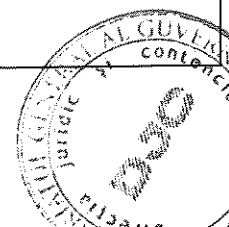
inovării și digitalizării	
3.8. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
3.9. Alte informații	

Secțiunea a 4-a

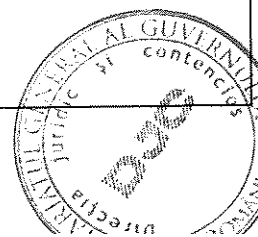
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri

- mii lei -

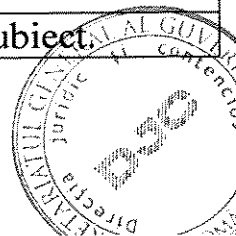
Indicatori		Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
1		2024	2025	2026	2027	2028	
		2	3	4	5	6	7
4.1.	Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta: (i) impozit pe profit (ii) impozit pe venit b) bugete locale: (i) impozit pe profit c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) contribuții de asigurări						

	d) alte tipuri de venituri:	-	-	-	-	-	-
4.2.	Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii b) bugete locale: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii d) alte tipuri de cheltuieli:						
4.3.	Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat b) bugete locale						
4.4.	Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
4.5.	Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						

4.6.	Calculare detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare	
4.7. Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente:		
4.8.	Alte informații	
Secțiunea a 5-a Efectele prezentului act normativ asupra legislației în vigoare		
5.1.	Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor prezentului act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a prezentului act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	Prin proiect se introduce după Capitolul VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2006 privind unele măsuri pentru facilitarea cooperării polițienești internaționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 28 februarie 2014, un nou capitol, Capitolul VI¹ „Cooperarea polițienească în cadrul unor unități de investigare a criminalității”, alcătuit din art. 38¹ - 38³, prin care se abilitează Poliția Română și Poliția de Frontieră Română să coopereze cu autorități competente din state membre ale Uniunii Europene sau state terțe, în mod direct în cadrul unor unități de investigare a criminalității, în baza unui document de cooperare, precum și se stabilește modalitatea de ocupare a posturilor de către personalul care va face parte din cadrul acestor unități. Nu este cazul.
5.2.	Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
5.3.	Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
5.3.1.	Măsuri normative necesare	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

transpunerii directivelor UE	
5.3.2 Măsuri normative necesare aplicării actelor legislative UE	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
5.4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
5.5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente asumate	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
5.6. Alte informații	
<i>Secțiunea a 6-a</i> <i>Consultările efectuate în vederea elaborării prezentului act normativ</i>	
6.1. Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
6.2. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
6.3. Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
6.4. Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
6.5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Proiectul prezentului act normativ a fost avizat de Consiliul Legislativ prin avizul nr. 1196/2024.
6.6. Alte informații	

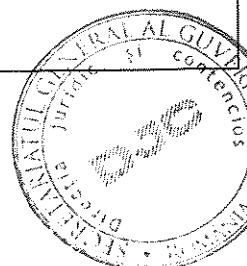

Secțiunea a 7-a
Activități de informare publică privind elaborarea
și implementarea prezentului act normativ

7.1. Informarea societății civile cu privire la elaborarea proiectului de act normativ	Proiectul de act normativ a fost elaborat cu îndeplinirea procedurii de consultare publică stabilită prin Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, cu modificările ulterioare. Proiectul de act normativ a fost publicat pe pagina de internet a Ministerului Afacerilor Interne la data de 20.11.2024. Proiectul de act normativ se încadrează în prevederile art. 7 alin. (13) din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, cu modificările ulterioare,
7.2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării prezentului act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

Secțiunea a 8-a
Măsuri privind implementarea, monitorizarea și evaluarea
prezentului act normativ

8.1. Măsurile de punere în aplicare a prezentului act normativ	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
8.2. Alte informații	

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2006 privind unele măsuri pentru facilitarea cooperării polițienești internaționale, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU